

Minimum 90 mm and maximum 120 mm

10 mm

20 mm

نقش روح مکان در فرایند آفرینش معنا (بررسی توان معنا آفرینی فضا به کمک روح بخشیدن مکان های معماری اسلامی)

فاطمه کرمی^{۱*}، اکرم حیدری^۲، سحر امجدیان^۳

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه، گروه معماری، کرمانشاه، ایران

۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه، گروه معماری، کرمانشاه، ایران

۳- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه، گروه معماری، کرمانشاه، ایران

fh.karami@gmail.com

چکیده

در تبیین معنا و مفهوم معماری و آنچه از این تعبیر در میان جوامع و مکاتب فکری رواج دارد، مواضع و موارد متفاوت و حتی متضادی ظهور کرده است. برای معماری تعاریف متنوعی از عمل و هنری مقدس تا فعالیتی کاملاً مادی و دنیوی بیان شده و این موضوع نه تنها در تعریف که در عمل نیز به منتهی ظهور رسیده است. همین امر سبب شده است تا حتی کسانی که بیش از همه مروج جنبه مادی آن بوده اند به نحوی با استناد به تعاریف قدسی، عمل خویش را عملی معنوی جلوه دهند. همچنین علی رقم اشاعه فرهنگ و شیوه زیست بیگانه از معنویت و مبانی هنری و ارزش و مقام معنوی معماری سخن بگویند.

پژوهش حاضر ضمن تبیین معنا و مفهوم هنر و معماری و بررسی ایجاد حس تعلق به مکان در معماری به عنوان راهکار، نشان می دهد که معماری هم واجد صورت یا کالبد و هم متضمن معنا و روح است. آنچه اهمیت دارد و در بسیاری موارد مورد غفلت قرار گرفته است، عبارت از: در درجه ی اول در اصل، تعالی روح معماری مد نظر بوده است و در درجه دوم هرگونه معماری واجد معنا و باطنی فرهنگ و جهان بینی بانی آن معماری است که میتواند در اوج یا حضيض باشد.

کلمات کلیدی: معماری، روح، هنر، هنر اسلامی، حس تعلق به مکان، فرایند تولید معنا، حس تعلق، مکان